

Zaměřeno na Království

Roč. 24 č. 1

Anthony Buzzard, editor

Říjen, 2021

Charismatická církev

Nigel Page-Jones, England

Oživení

Proroctví jsou v charismatické církvi běžná. Někteří mé role v nadcházejícím probuzení. To bylo před rá proroctví byla vyslovena i nade mnou a týkala se 25 lety. Tehdy jsem byl mladý a vnímavý a byl jsem nadšený vyhlídkou, že budu součástí hnutí, které něco změní, ale teď, když se na to dívám zpětně, jsem možná chtěl jen zapadnout a cítit se dobře. Charismatické hnutí na takové nejistoty apeluje. Proroctví se nikdy nenaplnila. Možná to byla moje chyba; možná jsem nevystupoval správným způsobem a s dostatečnou vírou.

Pocit selhání je překvapivě běžný v církevním hnutí, které o sobě tvrdí, že je založeno na pozitivě a svobodě. Součástí přitažlivosti pro nově příchozí je příslib spokojenějšího života a doslova zbrusu nové zářivé kariéry v Božím království se zaručeným uspokojením z práce. Postupem času se však pro nás všechny ukázalo, že naše původní naděje a sny byly nespílitelné více, než jsme očekávali. Charismatická církev v podstatě slibuje to, co nemůže splnit. Mnohé přitahuje, ale stejně tak mnohé zklame, protože sliby se v průběhu let nevyhnutelně rozplynou. Vinu za to nesou ti, kteří nakonec ztratí naději. Je to geniální plán, který některým přináší mnoho finančních zisků.

Byli jsme součástí charismatického hnutí mnoho let, než jsme začali pochybovat o jeho teologii. Pro některé čtenáře to může být překvapivé, ale domnívám se, že to není příliš neobvyklé. Církev je složitá. My jsme komplikovaní. Jako potřební lidé se často více zajímáme o pocit sounáležitosti než o otázky biblického učení.

Jeden přítel mi doporučil jednu knihu a já jsem si ji koupil v naději, že se mi podaří znovu probudit staré nadšení. V průběhu let jsem přečetl mnoho knih. Na krátkou dobu mi přinesly dobrý pocit, ale brzy jsem na ně zapomněl. Když se ohlédnu zpět, otřesu se nad špatnou teologií, kterou tyto knihy obsahovaly. Ani jednou jsem si žádnou knihu neověřil podle Bible, ale spíše jsem se staral o to, aby se dobře četla. Jakákoli kniha, která o sobě tvrdila, že je křesťanská, mi byla dost dobrá, zvláště když ji doporučila církev.

Dobrym příkladem byla kniha *The Shack*, které se prodaly miliony výtisků navzdory její citové manipulaci, mystice a příšerné teologii.

Tato nová kniha, která mi byla doporučena, pojednávala o probuzení na konci času. Bylo to téma, které mě zaujalo, ale pro které jsem v Bibli začínal nacházet jen málo důkazů. Podtrhával jsem si části knihy, které mi byly podezřelé, a brzy se na mnoha stránkách objevil inkoust. Učili mě, že jsme na hřebeni největšího probuzení všech dob, které nakonec předznamená Ježíšův druhý příchod, a tato kniha mi najednou ukázala absurditu této víry. Tvrzení byla přinejlepším spekulativní a ve skutečnosti Bible hovoří spíše o odpadnutí než o probuzení na konci času.

Očekávání nadcházejícího probuzení je v charismatické církvi hluboce zakořeněno. Je to událost, při níž se budou dít stejné zázraky jako o Letnicích, ale tentokrát v ještě větším měřítku, kdy bude Boží Duch vyelit po celém světě takovým způsobem, že zástupy lidí přijmou Ježíše jako Pána a Spasitele. Na počátku 90. let 20. století se většina charismatických církvi hlásila k vzrušujícímu hnutí známému jako "Torontské požehnání", které slibovalo naději na konečné probuzení. Byly hlášeny projevy jako uzdravení, vysvobození a vidění. Církev z celého světa vysílala své služebníky do Toronta, aby "chytili oheň" a přinesli ho domů. Brzy jsme poslouchali vyprávění těch, kteří se nedávno vrátili z Toronta a byli přímými svědky událostí. Když vyprávěli o projevech, jichž byli svědky, vzbuzovalo to v nás, kteří jsme jim naslouchali, očekávání a naději. Bylo nám řečeno, že to je víra, která se v nás probouzí. Slova mohou být neuvěřitelně přesvědčivá. Většina z nás touží být součástí něčeho, zvláště když je to prezentováno jako Boží hnutí, které by změnilo celý svět pro společné dobro.

Když se řečník blížil ke konci, s chutí jsme se zapojili. Spěchali jsme dopředu v naději, že k nám Bůh osobně promlouvá, když nám předává "slova poznání". Lapači byli rozmístěni za první řadou, aby nedošlo ke zranění. Byli jsme vyzváni, abychom prostě vypnuli mozek a přijímali. Většina první řady padla, když se kolem nich proplétal služebník a vyvíjel malý tlak na čelo nebo břicho, a přesto většina

Restoration Fellowship www.restorationfellowship.org • E-mail: anthonybuzzard@mindspring.com

All donations to **Restoration Fellowship** are tax deductible. Restoration Fellowship, PO Box 1742, Fayetteville, GA

tlaku vycházela z nás samotných. Padat "v Duchu svatém" vypovídalo něco o Božím pomazání na našich životech. Pověst je důležitá. Nikdy nevypadalo dobře být jediným, kdo zůstal stát.

Při jedné konkrétní příležitosti jsem přesvědčil přítele, aby se zúčastnil setkání. Sám sebe popisoval jako ateistu, ačkoli se také velmi zajímal o New Age. Rozhodně nevěděl nic o fenoménu pádu dozadu pod vlivem nadpřirozené síly, jinak známém jako "zbití v duchu". Jakmile jsme dorazili, byl nadšeně přivítán jako nově příchozí. Během několika vteřin jsem se podíval za sebe a uviděl tohoto přítele na podlaze obklopeného davem, který se tvářil docela spokojeně. Byl jsem naprosto ohromen. Byl to nepopíratelný důkaz působení nadpřirozené moci. Znovu zdůrazňuji, že tento přítel o podobných událostech předem nic nevěděl. Dokonce i ostatní vypadali mírně zaraženě, protože nebyly patrné žádné známky vědomí. Teprve po několika minutách se můj přítel probral. Později jsem se ho zeptal, co se stalo. Popsal zážitek jako deku, která ho zahalila "vlnami lásky". Nakonec zážitek nepřinesl žádné ovoce, přestože jsem se mu následně snažil vysvětlit evangelium. Zůstal zmatenější než kdy předtím. Jako svědek události jsem zůstal oklamán více než kdy jindy.

Během těchto delších bohoslužeb se odehrávalo nespočetné množství scén, které byly fascinující nejen po lidské stránce, ale ještě více po stránce duchovní. Nikdy jsme pořádně nevěděli, co se děje, ale v podstatě jsme předpokládali, že Bůh je v pohybu a používá tajemné způsoby, které přesahují naše chápání. Toto vzrušující období trvalo snad dva roky, než se věci nakonec vrátily do normálu. Mnozí v té době již církev opustili. To asi nebylo překvapivé, protože opět byly dány sliby, které však nebyly splněny. Všechny řeči o zázracích, které měly vést k Ježíšovu druhému příchodu, vyprchaly a mezitím se vlastně nic nezměnilo. Ti z nás, kteří stále zůstávali součástí církve, upínali své naděje k dalšímu probuzení, které jistě brzy přijde a předznamená Ježíšův návrat, tentokrát skutečný.

Navzdory mému nyní hlubokému cynismu vůči "torontskému požehnání" chápu, proč s ním církevní představitelé přišli. Jejich současníci postupovali podobně. Potvrzení pro své jednání nacházíme v lidech kolem nás. Navíc si jako vedoucí a pečovatelé o stádo mysleli, že toto takzvané hnutí Ducha svatého skýtá naději na velký prospěch pro všechny zúčastněné. Vedoucí se řídili svou intuicí, jak nej-

lépe uměli, ale nakonec jim chybělo rozlišování. A těm z nás, kteří vedoucí slepě následovali, chybělo rozlišování také. V konečném důsledku se Bůh tohoto takzvaného nadpřirozeného hnutí neúčastnil a nikdo nebyl bez viny. Podvod je mocný.

Dary Ducha

Bůh i dnes uzdravuje a koná zázraky, ale nyní věřím, že dary Ducha popsané v Novém zákoně již nejsou církvi k dispozici. Ke konci Pavlovy služby začaly mizet. Od novozákonních dob se sice objevily nějaké výskyty, ale byly vzácné a měly by být považovány za výjimečné.

Zdá se, že jádrem této debaty je otázka jazyků. Charismatická církev učí, že dar jazyků je dostupný i dnes a je považován za důkaz přijetí Ducha svatého nebo za "zapečetění" křesťanství. V důsledku toho se vždy objevují pochybnosti o těch křesťanech, kteří nemluví jazyky. To se často nevyjadřuje, ale vždy se z toho usuzuje.

Ačkoli je to už téměř 30 let, jasně si vzpomínám, jak jsem po výzvě k modlitbě u oltáře předstoupil před kazatele, aby se modlil, abych dostal dar jazyků. Podle něj to bylo nutné ke spasení. Ten zážitek byl rozhodně nadpřirozený. Ve skutečnosti se často během doby služby objevovaly skutečné pocity, jako je teplo šířící se tělem nebo chvění. V tomto případě si vzpomínám, že mi do mysli přicházela nová slova. To pokračovalo i v dalších dnech a brzy jsem byl schopen s lehkostí spojit větu z cizích slov. Možná to zní jako zvláštní vyznání, když nyní věřím, že dar jazyků přestal existovat. Je možné, že zde působily psychologické faktory nebo démonická činnost, ale ať už byl důvod jakýkoli, nevěřím, že tento zážitek pocházel od Ducha svatého. Zmiňuji se o tom v zájmu upřímnosti.

Nikdy nebylo slíbeno, že dary Ducha, které se projevily o Letnicích a krátce poté, budou působit po neomezenou dobu. V charismatických kruzích se hodně mluví o tom, že jazyky jsou nebeským jazykem daným pro výroky soukromých modliteb, ale dnešní absence jazyků v podobě srozumitelných jazyků by jistě měla tento dar zpochybnit pro dnešní dobu jako celek. Bible nikdy neztotožňuje spasení s darem jazyků. Spása je bezplatný dar nesmrtnosti, který je nabízen všem a který je umožněn Ježíšovou poslušností na kříži a vírou v evangelium o Království. O jazycích se hovoří v několika novozákonních pasážích, které nikdy nenaznačují, že by byly podmínkou spasení.

Počáteční vzrušení z jazyků rychle vyprchalo; začalo se opakovat a nudit. Problém je však v tom, že charismatická církev dává dar jazyků do přímé souvislosti s vlastní spiritualitou. Přiznat, že tato zkušenost omrzela, znamená přiznat špatný duchovní stav, nebo že dokonce naše spása sama visí na vlásku. To je další časovaná bomba, která tiká v charismatické zkušenosti. Jakmile počáteční nadšení ze zkušenosti vyprchá, nakonec se vrátí zpět a vyvolá pochybnosti a rozčarování.

Po jazycích byli lidé povzbuzováni, aby se snažili získat vynikající dary proroctví a uzdravování. Církev učila, že tyto dary se udělují dotykem a modlitbou, takže kdykoli nějaký řečník prohlásil, že má takové dary, často se hrnuly do popředí v naději, že nám budou uděleny tytéž dary. Často se ozývaly výrazy jako "dvojnásobný podíl" v souvislosti s Eliášou, který žádal o dvojnásobné pomazání Eliáše. Tyto dary posilovaly pocit duchovnosti a důvěryhodnosti. Ti, kdo se za nás modlili, byli často označováni jako "výčepní Ducha svatého", což je fráze původně určená jihoafrickému Rodneymu Howard-Brownovi, který si rychle získal mezinárodní pověst člověka, který působil pod vlivem mocného nadpřirozeného pomazání.

Moje vzpomínka na proroctví v církvi byla taková, že bylo poměrně obecné. Někdy se objevovala proroctví, že Bůh chce vylít požehnání na město nebo že nás Bůh všechny miluje. Konkrétní proroctví byla určena mně osobně jako novému křesťanovi, což oslovilo mou potřebu potvrzení. Všechna se ukázala jako zavádějící.

V době torontského požehnání a krátce po něm došlo k mnoha pokusům o osvobození lidí od démonů. Moje osobní zkušenost s tímto "osvobozováním" je taková, že často vedlo ke zmatku, zejména u nových křesťanů. Nikdy poté nedošlo k žádnému rozpoznatelnému ovoci nebo zlepšení. Pouze pravda obsažená v Písmu, jak ji zjevil Duch svatý, může skutečně obnovit naši mysl a přinést trvalou svobodu. Bohužel mnozí z nás měli jen velmi omezené znalosti Písma.

Strávili jsme také mnoho hodin svazováním teritoriálních duchů nad naším městem, což někdy trvalo až do pozdních večerních hodin. O významu této činnosti byly napsány populární knihy a všeobecně se věřilo, že pokud se podaří tyto teritoriální duchy úspěšně spoutat (jak se o tom zmiňuje Mat 16:18-19), bude město získáno pro Ježíše. V lepším případě

to byla ztráta času, v horším případě se jednalo o oddávání se nebezpečným praktikám.

Zaměření na sebe

Charismatické hnutí propaguje mnoho stejných témat jako hnutí New Age, ale v křesťanském jazyce. Obě hnutí se zaměřují spíše na jednotlivce a potenciální "vnitřní sílu" než na Boha. V některých extrémnějších charismatických kruzích se bez ostychu učí, že jsme bohové a že součástí naší křesťanské cesty je vzestup k vyššímu poznání této pravdy. Většina učení se však spokojuje s jemnějším přístupem, který zdůrazňuje naši schopnost uskutečňovat věci prostřednictvím osobní úrovně víry. Jazyk se možná posunul od "boha v sobě" k "víře v sobě", ale obě poselství hrají přímo do stejného New Age příběhu o víře v sebe sama a sebeposílení.

Z dlouhodobého hlediska je výsledkem zmatek, zklamání a nelibost. Někteří návštěvníci církve bojují až do hořkého konce a nejsou schopni si připustit, že původní sliby se nikdy nenaplní. Jiní jsou upřímnější a přiznávají, že byli podvedeni. Následuje pocit osvobození. I oni se cítí být podvedeni Bohem, kterému již nedůvěřují. Ve skutečnosti však byl Bůh od samého počátku představován špatně. Neuvědomují si rozsah satanovy infiltrace církve a následně se snaží Boha znovu definovat podle svých vlastních podmínek. Populární řečníci, jako je Rob Bell, tento liberální přístup podporují knihami, jako je *Love Wins* (Láska vítězí). Slovo "láska" se běžně stává náhradou za slovo "Bůh", jakmile tato cesta osvobození začne. Nic netušící bývalý charismatik jednoduše přechází z církevního systému se skrytými vlivy New Age do pohanského systému se zjevnými vlivy New Age. Oba systémy vedou ke stejnému falešnému bohu "já".

Nikde jinde není tento vzorec zřetelnější než v knize Barbary Brown Taylorové s názvem *Learning to Walk in the Dark* (Naučit se chodit ve tmě). Po letech strávených v zavedené církvi byla z tohoto systému rozčarovaná. Soucítím s ní. Barbara vypráví o svých dnech naprosté temnoty, kdy už nebyla schopna věřit v Boha, kterého jí církev každé nedělní ráno představovala. Nakonec ztratila naději a cítila se ztracená v temnotě, dokonce se styděla. Pak začala přijímat "temnotu své duše". Velká část knihy se snaží tuto temnotu přirovnat k něčemu prospěšnému a útěšnému, dokonce k něčemu, co by mělo být samo o sobě uctíváno. Barbara popisuje církevní systém jako "sluneční", tedy vztahující se ke slunci, které je zdánlivě jasné a plné naděje. Je to obraz

křesťanství, jak jej vykresluje charismatická církev. Barbara pak hovoří o "lunární" víře. Ta má více společného s Měsícem, protože se mění a ubývá podle její nálady a okolností.

Barbara se pohybuje od jednoho falešného systému víry k opačnému, od zdánlivého světla ke krajní temnotě, od slunce k měsíci. Netuší, že se jedná o dvě strany téhož hnutí New Age, obě patří Satanovi, jehož plány jsou rafinovanější, než si dokáže představit.

Skutečnost, že si můžeme vybrat mezi dvěma stranami, nemusí nutně znamenat svobodu. Často jde jen o falešnou dichotomii, kterou vidíme v mnoha aspektech společnosti, ale především v církvi a politice. Naše svoboda vybrat si stranu nás může vést k přesvědčení, že rozhodujeme sami o sobě, ale ve skutečnosti satan řídí obě strany téhož příběhu, který je nám předkládán.

Skutečnou svobodu nalezneme v Bibli pouze tehdy, když ji čteme s čerstvým pohledem a pokorným srdcem, mimo církevní indoktrinaci a vyznání víry. Bůh nikdy nesliboval snadný život. Ježíš zemřel mučivou smrtí na kříži. Mnoho apoštolů bylo umučeno. Desetitisíce lidí zemřely při zničení Jeruzaléma v roce 70 n. l., po němž následovalo mnoho dalších úmrtí až do Konstantina. Stejný vzorec pokračoval i v temném středověku a poté při pronásledování valdenských a albigenských. Dále následovali mučedníci reformace a oběti těch, kteří se účastnili Velkého probuzení.

Zklamala nás církev, a ne Bůh. Podle Bible by křesťané měli počítat s tím, že budou všemi odmítáni a nenáviděni, někdy pravděpodobně i samotnou církví. Jakým právem viníme Boha z neštěstí, depresí, nemocí nebo dokonce ze samotné smrti? Takové zkušenosti by nás neměly vést k novému definování Boha ani ke zkoumání "temnoty" jako součásti nové "měsíční víry". Jako křesťané máme jedinou naději: vzít Ježíše za slovo, tedy že pokud budeme činit pokání, pak budeme účastníky budoucího království (Mk 1:14-15; Dan 7:18, 22, 27), které Bůh jednoho dne udělí Ježíši i nám jako naše dědictví. Vkládejme do toho všechny své naděje a mezitím budme připraveni na těžkosti všeho druhu.

Evangelium o Božím království

Kenneth LaPrade, Texas

"Apoštolové nám zvěstovali evangelium od Pána Ježíše Krista, Ježíš Kristus od Boha. Kristus byl tedy poslán od Boha a apoštolové od Krista... Vyšli

a hlásali, že se přiblížilo Boží království." (Klement Římský, 97 n. l., *List Korint'ánům*, kap. 42)

"Protože Kristus na samém počátku hlásání evangelia řekl: 'Přiblížilo se nebeské království' (Mt 4:17), je nanejvýš absurdní tvrdit, že Kristovo evangelium není evangeliem o království" (Tomáš Akvinský, 1274, *Summa Theologiae*, Quest. 106, Art. 4).

Podle mého hluboce upřímného "dispensačního" zázemí (po desetiletí) byl slovník "království/král" ze čtyř evangelií zastaralou doktrínou, určenou čistě pro starověké Izraelity, ale s křesťany neměl nic společného. Jak strašlivě jsem se mýlil!

"Pán řekl [Saulovi z Tarsu]: 'Já jsem Ježíš, kterého pronásleduješ. Ale postav se na nohy. Zjevil jsem se ti proto, abych tě ustanovil služebníkem a svědkem toho, co jsi viděl, i toho, **co ti zjeví**. Budu tě zachraňovat před tvým vlastním lidem i před pohany, k nimž tě posílám, abys jim otevíral oči, aby se obrátili od tmy ke světlu a od Satanova panství k Bohu, aby získali odpuštění hříchů a dědictví mezi těmi, kdo se stali svatými vírou ve mne.'" (Skutky 26,15b-18, OGF*)

Mezi dalšími skutečnostmi ("to, **co ti zjeví**"), které Ježíš sám sdělil Saulovi (nebo Pavlovi), muselo být i jediné autentické evangelium o Božím království. Jak Pavel napsal: "Evangelium, které jsem hlásal, není od lidí. Nepřijal jsem je od lidí, ani jsem mu nebyl naučen, ale přišlo skrze zjevení Ježíše Mesiáše" (Gal 1:11b-12).

Moderní teologové mají tendenci oddělovat "evangelium o Boží milosti" od "evangelia o Království", ale Pavel ve Skutcích 20:24-25 tyto fráze důrazně spojuje jako navzájem reflektující jediné pravé evangelium! Pravé evangelium je jediné a nad těmi, kdo by chtěli překroutit nebo převrátit "evangelium, jak je hlásal Mesiáš" (Ga 1:6-9), jsou vyřčeny důrazné kletby.

Neexistuje žádná biblická pochybnost o tom, že Pavel horlivě hlásal totéž evangelium o Božím království (Sk 14:22; 19:8; 20:24-25; 28:23, 31), které před ním hlásal jeho pán Ježíš, Pomazaný (Heb 2:3; Mk 1:1, 14-15). Evangelium o Božím království zdaleka nebylo zaprášeným reliktem z předchozí "dispensace", ale bylo nesmírně životně důležité a aktuální (něco, o čem je třeba naléhavě **přesvědčovat**: Sk 19:8) po dobu zhruba třiceti let, které pokrývají knihu Skutků. Je stále **životně důležitým** měřítkem pro pravé kázání!

Navíc je to právě toto evangelium, které **musí** být hlášáno až do konce tohoto věku: "Toto evangelium o Království bude hlášáno po celém světě na svědectví všem národům a pak přijde konec" (Mt 24:14). "Konec" samozřejmě znamená "konec věku", jak je uvedeno v kontextu (v. 3, 6). Jestliže pochybné a závadné teologie v současnosti pronikly do všech koutů světa, je načase nahradit je **evangeliem!**

Ačkoli je dnes populární ostře odlišovat tradiční výklady Pavlovy teologie od Ježíšova učení, Pavel sám nikdy nepostavil své chápání evangelia do protikladu ke zdravým a prospěšným slovům našeho Pána Ježíše Mesiáše: "Jestliže někdo učí jiné nauky a nesouhlasí se zdravými slovy, totiž s učením našeho pána Ježíše Mesiáše, a tedy s učením, které podporuje zbožnost, je domýšlivý a ničemu nerozumí" (1 Tim 6:3-4a).

Slovo "pomazaný" nebo "Mesiáš" (hebrejsky *Mašich*; řecky *Christos*) se ve Starém zákoně používá pro posvěcené kněze a také pro **pomazané krále** (jako Saul a David). **Pouze třikrát** je použito prorocky o zvláštním nadcházejícím "Mesiáši" nebo o nadcházejícím "Pomazaném"!

Poté, co Chana zápasila v úzkostných modlitbách (a nakonec otěhotněla) a začala vychovávat Samuela, svého prvorozeného syna, kterého zasvětila službě JHVH, vylila v 1. Samuelově 2:1-10 ze srdce děkovnou modlitbu. Na konci její mocné modlitby se vynořuje dynamický, prorocký obraz!

"On pozvedá chudé z prachu [srov. Dan 12:2], zvedá nuzné z hromady popela, aby usedli s knížaty a zdělili čestné místo. Neboť sloupy země jsou PÁNovy a na nich postavil svět. On střeží nohy svých věrných, ale bezbožníci budou vyhlazeni v temnotách, neboť ne silou je člověk přemáhán. PÁN! Jeho protivníci budou rozdraceni, Nejvyšší zahřmí na nebi. Pán [JHVH] bude soudit končiny země, dá sílu **svému králi** a vyvýší moc **svého pomazaného**" (1 Sam 2:8-10, NRSV).

Tak v době budoucího soudu, kdy budou nepřátelé JHVH "rozdraceni", "dá sílu **svému králi** a vyvýší moc **svého pomazaného**". Tento živý obraz, včetně rozbití Jahveho protivníků, je později mnohem hlouběji rozvinut v prvním mesiášském žalmu, Žalmu 2, který vykresluje nádherný portrét toho, kdo bude Mesiáš:

"Proč se národy shlukly a lidé reptají o něčem prázdném? Zemští králové se stavějí na odpor, vůdcové společně sprádají plány proti Jahvem a jeho **po-**

mazanému - 'Zlomíme jejich prostředky k ukáznění, odhodíme od sebe jejich provazy'. Ten, kdo sedí na nebesích, si z nich dělá legraci, Pán se jim vysmívá. Pak k nim promlouvá ve svém hněvu, děsí je svým zuřivým hněvem. 'Já sám jsem však ustanovil svého krále na Cijónu, své posvátné hoře!' Budu vyprávět Jahvovo nařízení: Řekl mi: 'Jsi můj syn, dnes jsem tě sám zplodil. Požádej mě a učiním národy tvým panstvím, konce země tvou držbou. Rozbiješ je železnou palicí, roztrháš je jako předmět vyrobený hrncířem.' A tak nyní projevte trochu prozíravosti, vy králové; přijměte kázeň, vy lidé, kteří vykonáváte moc na zemi. Služte Jahvovi s bázní, radujte se s chvěním, odevzdejte se upřímně, aby se nerozhněval a vy nezahynuli, pokud jde o cestu, protože jeho hněv brzy vzplane; požehnání všem, kdo se k němu uchýlí!" (Ž 2:1-12, The First Testament).

V Žalmu 2 si můžeme snadno všimnout, že Jahvův **pomazaný** je také jeho určeným **králem** na Sijónu, což je obdoba toho, že Jahvův **král** je jeho vyvýšeným **pomazaným** v 1. Samuelově 2:10. Žalm 2 navíc objasňuje, že tento **král/pomazaný** bude Jahvovým **Synem** - "**zrozený**" Jahvem "dnes".

Třetí (a poslední) pasáž, v níž je prorokovaný **pomazaný** neboli **Mesiáš** (který je zde také nazýván "**knížetem**") výslovně označen jako takový, je Daniel 9:24-27. Proroctví zde zahrnuje časový faktor sedmdesáti "sedmic" (490 let), přičemž minulé události zahrnují prvních 69 z těchto "týdnů" nebo "**sedmic**" (483 let). Po sedmi "sedmicích" plus šedesáti dvou "sedmicích" bude Mesiáš "odříznut" - výchozím bodem jsouce obnovení a znovuvybudování **Jeruzaléma** (po jeho zničení starověkými Babylony). Každopádně lze na základě správných historických údajů určit, že Mesiáš byl "odříznut" v prvním století našeho letopočtu.

Samozřejmě, že mnoho dalších starozákonních prorockých pasáží odpovídá stejnému mesiášskému obrazu (např. Izajáš 11. kapitola) **bez** specifického slovníku "pomazaný" nebo "Mesiáš" (nebo *Christos* [Kristus] v řecké Septuagintě).

Krátká poznámka o důrazu na slovní zásobu by mohla být na místě. Samotné slovo "Kristus" se v moderní mluvě stalo až příliš běžným, a tak je zcela na místě jej v duchu překládat jako (**ten**) Kristus, **Mesiáš** nebo **Pomazaný**! Vzhledem k tomu, že se prorocky vztahuje k nadcházejícímu **pomazanému králi**, mohli bychom tento výraz překládat i jako "**Král**" (jak se někdy děje v Novém zákoně o Krá-

lovství). Také výrazu "zrozený" nebo "zplozený", který je použit v Žalmu 2,7, je třeba rozumět pečlivě. Znamená to být **zplozen** nebo biologicky vypěstován. Člověk by neměl podléhat nesmyslnému žargonu, že Ježíš byl "zplozen, nikoliv stvořen"! Být zplozen znamená **být stvořen!** Znamená to být přiveden k existenci! V případě, že byl Ježíš "zplozen", stalo se tak zázračným Božím zásahem, nikoliv přirozenou, sexuální aktivitou.

Když Ježíš sám často mluvil o "Božím království" (nebo někdy o "nebeském království", pouze u Matouše), na co tím narážel? Vymínil si, že jde o **budoucí** království, v němž se bude Boží **vůle** dokonale plnit na zemi (stejně jako se v současnosti plní v nebi, Mt 6:10). Jasně poukázal na dobu, kdy pokorní (neboli mírní) **zdědí zemi** (Mt:5,5, citát ze Žalmu 37:9, 11, 22, 29, 34). Svým vražedným žalobcům dokonce přímo řekl o "Synu člověka, který sedí po pravici moci a přichází na nebeských oblacích" (Mt 26:64; citace Ž 110:1 a Dan 7:13, 18, 22, 27). Silný futuristický důraz na nadcházející Boží království a slavný **návrat** "Syna člověka" odvážně prostopuje Ježíšovým zaměřením na království v evangeliích (Mt 25:31; Lk 18:8 atd.). Je velmi pravděpodobné, že samotná Ježíšova fráze "Boží království" je přímou narážkou na Daniela 2:44 (srov. Abd 21; Mi 4:7-8):

"Za dnů těch králů [nohou sochy] **Bůh nebes** zřídí **království**, které nebude nikdy zničeno, a toto **království** nebude přenecháno jinému lidu. Rozdrtí všechna tato království a přivede je k zániku, ale samo bude trvat navěky. Viděli jste, jak se z hory odlomil kámen, aniž se ho dotkla ruka, a rozdrtil železo, bronz, pálenou hlínu, stříbro a zlato. **Veliký Bůh** králi [Nebúkadnesarovi] řekl, co se stane v budoucnosti. Ten sen je pravdivý a jeho výklad jistý" (Daniel 2:44-45, HCSB).

Je třeba si přečíst Daniela 2:27-45, abychom pochopili a ocenili celý kontext detailů snu a jeho prorockého výkladu. Hlava sochy ze zlata představuje babylonské království, hrud' a paže ze stříbra představují pozdější království Médie a Persie a břicho a stehna z bronzu představují ještě pozdější království Řecka (v době Alexandra Velikého). Železné nohy představují další neoznačené království na Blízkém východě (nikoli v Evropě). Možná, že Osmanská říše odpovídá tomuto obrazu. Nohy a prsty (což by znamenalo 10 prstů; viz Ž 83), zčásti železné a zčásti z pálené hlíny, dávají obraz budoucí situace těsně před tím, než budou rozdrcena království

tohoto světa a přijde **Boží království**. Je zajímavé, že v Ž 83:6-8 je vyjmenováno deset nepřátelských skupin obyvatel Blízkého východu (včetně Asýrie), které usilují o vyhlazení Izraele (Ž 83:4). Je také zajímavé, že v nástinu budoucích událostí v knize Zjevení je uvedeno **deset** rohů (**deset** králů), které zřejmě odpovídají **deseti** prstům sochy ze snu (Dan 2:33-34, 41-43) a které mají uzavřít pevné, ale dočasné spojenectví se šelmou (tj. budoucím antikristem: Zj 17:12-13).

Na závěr našeho zběžného přehledu "evangelia o Božím království" si všimneme prorockých slov anděla Gabriela v první kapitole Lukášova evangelia. Bez jakéhokoli přehánění by se dalo říci, že Gabriel zvěštoval Marii evangelium o Božím království!

"A poslouchej: ty [Marie] otěhotníš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. Bude velmi veliký a bude se jmenovat Syn Nejvyššího. Pán Bůh mu dá trůn jeho předka Davida a on bude **králem** nad domem Jakobovým navěky; **jeho království nikdy neskončí**... Duch svatý na tebe sestoupí a moc Nejvyššího tě zastíní [dva způsoby označení Božího zázračného, stvořitelského působení]. Právě proto bude svaté dítě, které má být **zplozeno**, nazváno **Syn Boží**" (Lk 1,31-33.35).

Utrpení a sláva (z pohledu Království)

"Jsem totiž přesvědčen, že **utrpení** nynějšího času se nedá srovnat s budoucí **slávou**, která na nás bude zjevena" (Řím 8:18).

"My však máme tento poklad [světlo poznání Boží slávy a království] v hliněných nádobách, takže nejvyšší velikost moci bude od Boha, a ne od nás. Jsme ze všech stran sužováni, ale ne drceni. Jsme zmateni, ale ne v zoufalství. Jsme pronásledováni, ale ne opuštěni. Jsme sráženi, ale ne ničení. Ve svých tělech stále nosíme Ježíšovo umírání, aby se na našich tělech zjevil i Ježíšův život. Vždyť my, kteří žijeme, jsme pro Ježíše neustále vydáváni na smrt, aby se Ježíšův život zjevil v našich smrtelných tělech... Proto neklesejme na mysl. I když naše vnější já chátrá, naše vnitřní já se den za dnem obnovuje. Tato **lehká strádání** trvají jen krátce, ale přinášejí nám nesrovnatelnou **tíhu slávy** pro budoucí věk. Nedíváme se na to, co je vidět nyní, ale na to, co vidět není, protože to, co je vidět, je dočasné, ale to, co vidět není, patří budoucímu věku" (2 Kor 4:7-11, 16-18).

Je zcela zřejmé, že v míře, v jaké přijímáme naději na **slávu** Království, která se v nás zjeví v budoucím věku, se připravujeme na to, abychom již nyní dozráli ve svém postoji k současnému **utrpení**: "Do Božího království vcházíme skrze mnohé zkoušky" (Sk 14,22).

"Mým cílem je poznat jeho a moc jeho vzkříšení a **účast na jeho utrpení**, být připodobněn jeho smrti v **naději**, že dosáhnu **předního vzkříšení** z mrtvých" (Fil 3:10; viz Lk 14:14; Dan 12:2).

Naše ztotožnění s Mesiášem Ježíšem zahrnuje dočasné utrpení s ním v přítomnosti a přitom trpělivé čekání na slavnou, věčnou naději budoucího věku!

"Je totiž lepší, když **trpíte** za konání toho, co je správné, je-li to Boží vůle, než za konání toho, co je špatné" (1 Pet 3:17).

Stačí se pomalu začít do celého 1. listu Petrova, abychom viděli, že utrpení za to, že děláme to, co je správné (jako Ježíš), je hlavním tématem celého listu. Ježíšův svrchovaný vzor je zde nádherně vyzdvižen, neboť velmi trpěl, aniž by z jeho úst zazněla jediná výhrůžka nebo odplata!

"Všichni, kdo chtějí žít zbožně v Mesiáši Ježíši, totiž musí **trpět pronásledováním**" (2 Tim 3:12).

Vlastně se celá tato otázka nespravedlivého utrpení omezuje na to, abychom se drželi Ježíšových prvních pokynů v Kázání na hoře. Někdy může být lákavé reagovat na osobní útoky ostřím obranné pýchy, ale pokud jsme bohabojní vůči Ježíšovu učení a příkladu, trpíme důstojně a s odpuštěním (bez hořkých, sarkastických poznámek apod.) a zároveň upíráme svůj zrak přímo k jeho slavnému návratu a budoucímu vzkříšení v budoucím věku!

"Blažení ti, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni Božími dětmi. Blažení ti, kdo jsou pronásledováni pro to, co je správné, protože jejich je nebeské Království. Blažení jste, když vás lidé urážejí a pronásledují a říkají proti vám kvůli mně všelijaké zlé lži. Buďte šťastní a plní radosti, protože vaše odměna v nebi je veliká, protože stejně pronásledovali i proroky, kteří přišli před vámi" (Mt 5:9-12).¹

¹ Pro další čtení na toto téma si pravidelně znovu přečtěte tři knihy Anthonyho Buzzarda *The Amazing Aims and Claims of Jesus; The Coming Kingdom of the Messiah; Our Fathers Who Aren't in Heaven*. také *The Gospel of the Kingdom* od Wiley Jones (k dispozici zdarma v

Obnovená země

"Téměř každý křesťan, se kterým jsem mluvil, má představu, že věčnost je nekonečná bohoslužba... Aniž bychom o tom více přemýšleli, ustálili jsme se na představě nekonečného zpěvu na nebi, jednoho velkého chvalozpěvu za druhým, na věky věků, amen. A naše srdce klesá..."

"Mluvil jsem s mnoha lidmi, kteří věří, že se po smrti stáváme 'duchy', že ztrácíme tělo a vznášíme se kolem. Někteří dokonce věří, že se z nás stávají andělé. Ale já nechci ztratit své tělo; velmi si přeji, aby se obnovilo..."

"Zdá se, že jsme zapomněli - nebo nám to možná nikdo nikdy neřekl -, že zemi dostáváme zpět také. Příliš mnoho z nás umístilo věčnost někam 'tam venku', do moudrého a éterického 'nebe', které si nedokážeme představit; možná do mraků. 'Miluji zemi,' napsal mi jeden přítel, 'a je mi smutno při pomyslení, že bude jednoho dne celá zničena. Tento smutek jsme pravděpodobně sdíleli všichni. Ale nemusíme. 'Hle,' praví Pán, 'stvořím nové nebe a novou zemi' (Iz 65:17; Zj 21:1). Když říká, že všechno stvoří nové, zahrnuje tím i zemi..."

"Petr poukázal na potopu v Noemově době jako na alegorii [předobraz] pro 'den Páně'. O potopě řekl: 'Těmito vodami byl také tehdejší svět zaplaven a zničen' (2 Pet 3:6). Víme, že země nebyla potopou zničena. **Země zůstala; archa nepřistála na Marsu.** To, co bylo zničeno, byla veškerá špatnost a zkaženost lidstva (Gn 6-7). Potopa zemi očistila, obnovila ji. Noe se svou rodinou vystoupil na obnovenou zemi, aby začal znovu.

"Oheň se v Písmu používá také pro očištění... 'Země a všechno na ní bude obnaženo' (2. Petrova 3:10)... Jinými slovy, svět bude 'vystaven soudu' a země bude očištěna od veškeré nepravosti. A to je potřeba, aby se pořádně vyčistila."

— John Eldredge, *The Journey of Desire: Searching for the Life We Always Dreamed Of*, s. 111-121

**The One God, the Father, One Man Messiah Translation: New Testament with Commentary* je nyní k dispozici zdarma na adrese onegodtranslation.com

elektronické podobě) *The Kingdom of God* od John Bright; *Forgotten Gospel: The Original Message of a Conquering King* od Matthew Bryan (s mnoha cennými připomínkami a to i přes některé teologické nepřesnosti).

"Učenci pojem Božího království zvnitřnili, zba-
vili časových a historických souvislostí, zkosmo-
logizovali, spiritualizovali, alegorizovali, mystifi-
kovali, psychologizovali, filozofovali a sociologi-
zovali."

G.W. Buchanan, *The Consequences of the Cove-
nant*, 1970, s. 55

Komentáře

- "Moc děkuji za inspirativní a povzbudivý zářijový zpravodaj. Příběh bývalého JS byl povzbudivý, protože jsem zažil mnoho stejných věcí. Prosím, kéž si vás Pán i nadále používá k povzbuzení bratří, kteří jsou roztroušeni po celém světě." – *Austrálie*

- "Chtěl bych vám ještě jednou poděkovat za všechno, co děláte pro to, abyste světu přinášeli Boží pravdu. Je to něco málo přes dva a půl roku, co jsem četl knihu *Jesus Was Not a Trinitarian* a změnila mi život. Knihu jsem si koupil, když jsem hledal informace, které by mi pomohly v boji proti víře ostatních lidí v Trojici, v jejíž učení jsem nevěřil. Nečekal jsem však, že budu muset upravit své vlastní chápání! Přesto se tak stalo, když jsem si přečetl, že Ježíš před svým životem na zemi neexistoval v nebi. Jako bývalý žák JS jsem se učil, že Ježíš existoval v nebi předtím, než byl jeho život přenesen do Mariína lůna. A přestože to nedávalo smysl všemu, co jsem četl v Bibli, nenapadlo mě to zpochybňovat. Říkal jsem si, že Bůh mi to pomůže pochopit, až přijde jeho čas. A přesně to udělal! Když jsem si přečetl vaše dobře vysvětlené informace, najednou se mi všechno, čemu jsem v souvislosti s Ježíšem a Bibli nerozuměl, začalo v mých myšlenkách znovu srovnávat a konečně mi to dávalo dokonalý smysl! Vždycky říkám, že pravda má vitalitu tam, kde i ta nejjednodušší lež uzavírá růst, a to se ukázalo jako pravdivější, než jsem si dokázal představit. Poznávání pravdy o Ježíši pro mě bylo jednou z nejdůležitějších životních proměn a stále žasnu nad tím, jak denně rozšiřuje a rozvíjí mé chápání." – *Illinois*

- "Chci vám jen říct, jak jsem vám neuvěřitelně vděčný. Díky vám a vašemu učení mi byla ukázána pravda. Právě díky vašemu učení jsem našel nezní-
čitelné spojení s Kristem a obnovil lásku k Bohu. Než jsem uslyšel pravdu, byl jsem ve své víře ztra-
cený a jako mladý člověk mám pocit, že jste mi narovnal cestu a dal mi možnost celý život zkoumat našeho Pána a šířit slovo. Díky vám budou moji synové a dcery a jejich synové a dcery vyrůstat v pravdě. Pravda roste ve vaší vlasti." – *Anglie*

- "Žiji v Indii a vedu misijní organizaci, která byla založena v roce 1963. Ačkoli jsem studoval u baptistů, vaše nádherná poselství na internetu mě zasáhla. Změnili jste můj život a já jsem udělal obrat o 180 stupňů. Když jsem začal kázat o teorii jednoho Boha, všichni lidé se tu proti mně obrátili. Byl jsem úplně sám s pravdou a bojoval jsem proti trinitářům. Na 99 % lidí a křesťanských vůdců káže o Trojici a já stojím za pravdou (1 Kor 8:6)." – *Indie*

- "Jsem rád, že jste přinesli článek o "pekelném ohni" a souvisejícím učení (září). Tato nanejvýš ohavná doktrína na mnoha úrovních je prostě tak odporná, že každá rána, kterou dostane, má můj potlesk." – *Kanada*

- "Děkujeme za zářijové vydání. Jsem si jistá, že mi při čtení 'Můj příběh' poskočilo srdce o několik úderů. Stejně jako autor pocházím z prostředí JS a prožívám něco z toho, čím prochází on. Reakce členky rodiny, když našla 'odpadlickou literaturu' (knihu napsanou Anthony Buzzardem), mě zasáhla. Skutečná pravda zvítězí. Do té doby musíme být jako ovce mezi vlky prozíraví jako hadi a nevinní jako holubice". - *Anglie*